



A választás eredménye végleges


A mellékelt levelet kaptuk olvasónktól, Varga Lászlótól (a Batorbágyi Polgári Együttműködés Egyesület tagjától). Az ügy azonban – úgy gondoljuk – nem érthető önmagában e levél olvasásakor. Ezért felidézzük az előzményeket. Az október 20-ai választásokat követően, október 22-én Vaskó József (a Batorbágyi Polgári Együttműködés Egyesület tagja) kifogással élt a helyi választási bizottság (HVB) eredmény megállapító döntése ellen.

A kifogás tárgya az volt, hogy a kislistas választás eredményeként a HVB megállapította Wágenszommer István kedvezményes képviselői mandátumhoz jutását, annak ellenére, hogy két, német kisebbséghez tartozó jelölt (Wágenszommer József és dr. Varga Péter) is mandátumot szerzett. Kérte, hogy a területi választási bizottság (TVB) állapítsa meg, hogy Wágenszommer István nem juthat mandátumhoz.

A TVB elkésettség okán érdemi vizsgálat nélkül elutasította a panaszt. Az ügynek jobbat tett volna, ha a területi választási bizottság tartalmában vizsgálja meg az ügyet, így itt pont kerülhetett volna a végére.

Varga László a Füzes 2002. novemberi számában ír a témáról. Azt firtatja: „rendjén van-e így az eredmény”. Mucsi Kálmán, a HVB elnöke mind a Füzesnek, mind a Krónikának elküldte a témával foglalkozó válaszát, amely a Füzesben nem jelent meg, a Krónika decemberi számában viszont közlésre került. Ebben leírja a választási bizottság álláspontját, e szerint: „valóban mandátumhoz jutottak Wágenszommer József és dr. Varga Péter jelöltek, azonban ők nem kisebbségi képviselőjelölteként indultak a választásokon. A két személy indult és mandátumot szerzett a német kisebbségi ön-

kormányzati választáson, a két választás között azonban nem állítható fel összefüggés”.

2003 januárjában Vaskó József az Országos Választási Irodához fordult levéllel. Ebben már nem kifogásolja Wágenszommer István mandátumhoz jutását. Azt írja: „a panaszbeadvány tartalmi kérdései jogi szakértők bevonásával mára tisztázódtak, így az további teendőket nem igényel”. Magyarul: már nem kifogásolják a helyi választási bizottság döntését, amelyben Wágenszommer István kedvezményezettként a képviselő-testület 15. tagjának besorolták. Most már Vaskó József a választások döntéseit tartalmazó jegyzőkönyvek október 20-ai dátumát kifogásolta. Mivel a választás menetét szabályozó választási füzetben az áll, hogy a panaszosnak 1 nap áll rendelkezésre, hogy a panaszbeadványát eljuttassa a választási bizottságokhoz, ezért a TVB szerint október 22-ei beadványuk elkésett. 

Tisztelt Szerkesztő Úr !

Kérem, hogy a Krónika-olvasók pontos tájékoztatása érdekében az alábbi tájékoztatást szíveskedjen közreadni.

Még a Krónika decemberi számában jelent meg Mucsi Kálmán úr, a Helyi Választási Bizottság elnökének nyílt levele, amely többek között az őszi önkormányzati választás jegyzőkönyveinek dátumozási mikéntjéről szól. A levél apropóját az adta, hogy én egy másik újságban megjelent cikkemben rámutattam, hogy a választás végeredményét megállapító határozat jegyzőkönyvén téves dátumot tüntettek fel annak idején. Levelében ezt a megállapítástomat tulajdonképpen valótlanágnak minősítette Mucsi úr. Ezzel szavahihetőségemet kérdőjelezte meg.

A vitatott kérdés eldöntése érdekében az Országos Választási Irodától kértem tájékoztatást a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény ide vonatkozó passzusainak összefüggéseiről. Az Országos Választási Iroda vezetője, Rytkó Emília választlevelemben szó szerint az alábbiak olvashatók: „A fentiek alapján az illetékes választási iroda azt követően állapítja meg a választás hivatalos eredményét, hogy valamennyi szavazóköri jegyzőkönyv rendelkezésére áll. A határozat dátuma a döntés meghozatalának napja.”

Mucsi úr által sem vitatott tény, hogy Batorbágyon az összes szavazóköri részeredmény csak október 21-én hajnalban állt rendelkezésre. Minden kétséget kizáróan állítható, hogy a hivatalos végeredményt megállapító döntését is csak ezt követően – tehát szintén október 21-én – hozta meg a Helyi Választási Bizottság. Ha a jegyzőkönyveken ennek ellenére mégis egy nappal korábbi dátumot tüntettek fel egyértelmű, hogy a helyben alkalmazott gyakorlat hibás volt. Elnök úr mégis ezen eljárás helyessége mellett érvelt decemberi nyílt levelében.

Tudván, hogy Mucsi úr nem jogi szakember (tiszttségét nem szakmai, hanem társadalmi megbízatásként látja el) talán nem is várható el tőle, hogy túlságosan mélyen merüljön a részletekbe. Azonban a Helyi Választási Bizottság mellett működik egy Helyi Választási Iroda is, vezetője településünk jegyzője Makranczi László úr. Talán őneki, mint jogot ismerő szakembernek fel kellett volna tűnjön a dátumok közötti ellentmondás.

Az Országos Választási Iroda vezetőjének teljes választlevelet két hónappal ezelőtt továbbítottam mind Mucsi úr, mind Makranczi úr részére. Mucsi úrtól egyúttal kértem azt is, hogy a szavahihetőségemen ejtett csorba kiköszörülése és a Krónika olvasóinak pontos tájékoztatása végett szíveskedjen egy pontosító közleményt is közreadni a Rytkó Emília levelében foglaltak alapján. Mucsi úr a részemre másfél hónap múlva küldött választlevelemben ettől elzárkózott.

Ezért lettem kénytelen én magam tájékoztatni a fentiekről a Krónika olvasóit.

Tisztelettel:

Varga László

Batorbágy Nagyközség Választási Bizottság elnökétől
Varga László (Batorbágyi lakos) részére

Tisztelt Varga Úr!

Válaszolva február 20-án kézhez kapott levelére – melyet helyi önkormányzati választási jegyzőkönyvek dátumozásával kapcsolatban írt – az alábbiakat hozom szíves tudomására:

Vártam arra, hogy Önök is megjelentessék korábbi cikkemet az időszakonként megjelenő Füzes lapban, ugyanis a levelében emelt kifogása nem felel meg a választási törvény előírásainak. A Helyi Választási Bizottság tehát helyesen utasította el Vaskó úr kétszón érkeztet beadványát a következők miatt:

1. „a választás eredménye elleni kifogás esetén a határidő rövidebb, mindössze egy nap”

Lsd. Választási füzetek 93/1., 4., egyéb tudnivalók 4.1.a) 3. bekezdés utolsó mondata.

2. „Az eredményt megállapító határozat a meghozataltól számított egy napon belül támadható meg.”

Lsd. az Országos Választási Iroda 44-16/2/2002. sz. levele 5. bekezdés első mondata (Rytkó Emília).

3. A Helyi Választási Bizottság a határozatot Vaskó úr szerint is október 21-én 6.30-kor hozta meg. Vaskó úr levelét 22-én érkezették, nyilván nem 6.30 előtt, hiszen akkor már/még senki sem tartózkodott a hivatalban. Tehát ha nem is a 21-i nap 8 órai munkaidőt, hanem 24 órát számítunk is a beadvány beérkezésének, úgy a teljes 24 órás nap is eltelt. A Területi Választási Bizottság szintén ezt vette figyelembe, nem foglalkozott a Helyi Választási Bizottság határozatának megváltoztatásával.

A Helyi Választási Bizottság tehát nem követett el törvénysértést, így az ügyet a magam részéről lezártak tekintem.

Egyben kérem, hogy a Füzes c. lapban korábbi leveletemet szíveskedjenek megjelentetni. (A Krónika korábban megjelentette!)

Kérem válaszum tudomásul vételét.

Batorbágy, 2003. március 26.

Mucsi Kálmán

a Helyi Választási Bizottság elnöke

Rytkó Emília, az Országos Választási Iroda vezetője január végén megküldte választát, amelyben ez is olvasható: „A jogorvoslati fórumként eljáró választási bizottságnak, illetve bíróságnak nincs hatásköre a választási bizottság döntése meghozatalának körülményeit vizsgálni. A választási bizottságok működése felett a hatályos jogszabályok alapján törvényességi felügyelet nem gyakorolható. Mindezek alapján elfogadott, hogy a döntés meghozatalának napja a határozatban megjelölt nap.” Egyben tájékoztatta ügyfelét, hogy levele csupán jogi iránymutatás, informális jogértelmezés, ennek jogi hatása nincs.

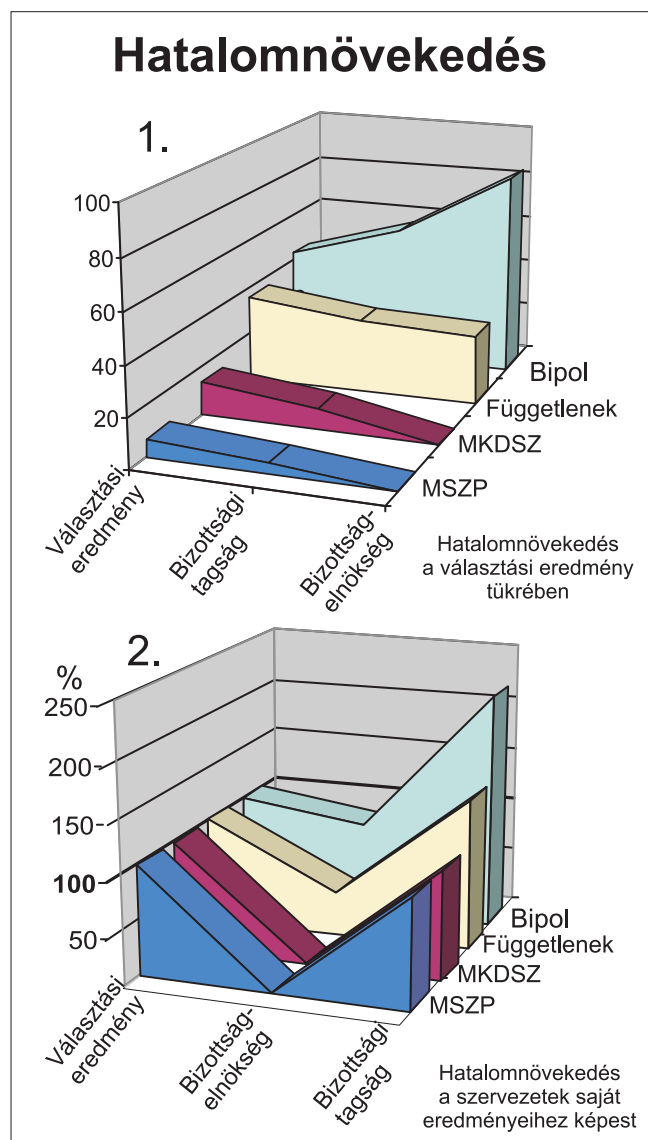
Februárban e levélre hivatkozva Varga László ismét Mucsi Kálmánhoz, a HVB elnökéhez fordult. Ő a másik mellékelt levelet juttatta el Varga úrnak és szerkesztőségünknek. Decemberi írásában Mucsi Kálmán elmondta azt is: „a dokumentumok a választási bizottság egyhangú döntése alapján születtek. A dokumentumok tartalmával, hitelességével a választási bizottságba delegált Farkas Imre, a Biatorbágyi Polgári Együttműködés Egyesület delegáltja is egyetértett”. Tehát kifogást nem emelt sem a 15. helyen bejutott képviselő kérdésében, sem a dátum időpontja kapcsán.

Megengedve, de nem elfogadva azt, hogy a dátum kérdésében a panaszosoknak igazuk van – mindez nem befolyásolja a kifogásolt mandátum sorsát. Csupán tanulságul szolgál arra, hogy a különböző szabályozások néha nem ugyanazt tartalmazzák egy adott témában.

Azonban egy tény: a választás eredménye végleges.

H. I.

Hatalomnövekedés



„Semmi sem ellenszenvesebb, mint a többség, mert néhány erősebb vezetőből áll, aztán huncutokból, akik alkalmazkodnak, gyengékből, akik asszimilálódnak, és a tömegeből, amely utánuk kullog, anélkül, hogy a legkevésbé is tudná, mit akar.” (Goethe)

A választói akarat semmibevétele

Le kellene már zárni a választási eredmények mérlegelésének vitáját. Többször elhangzott ez, de még mindig kerülnek elő a választási eredményeket kifogásoló kérdések.

Nehéz elmenni szó nélkül amellet is, hogy még mindig nem zártak le a képviselők összeférhetlenségét vitató kérdések. Több képviselő is van – szerintem – összeférhetlenségi helyzetben. A képviselő-testület is többször állást foglalt az ügyek némelyikében. A 2000. évi XCVI. törvény 5. § e) pontja kimondja: „Önkormányzati képviselő nem lehet az, aki, illetve akinek a személyes közreműködésével működő gazdasági társaság önkormányzati feladatot a képviselő-testülettel vagy a képviselő-testület szerveivel kötött vállalkozási, megbízási szerződés vagy munkaszerződés alapján lát el.”. Ennek ellenére dr. Győri Gábor képviselő úr vitatja azt, hogy ő összeférhetlenségi helyzetben lenne, és a képviselő-testületben kialakult többség is ezt így tartotta helyesnek. Pedig a törvény egyértelmű. És az sem vitatható, hogy az önkormányzattal kötött szerződés alapján a 4. számú háziiorvosi körzetben dr. Győri Gábor látja el a szerződésben vállalt teendőket.

Még a választások éjszakáján Kecskés László is kérdőre vont, hogy mi jogon írtam én azt le, hogy ő összeférhetlenségi helyzetben lett volna. Azonban az idő engem igazolt. Kecskés László összeférhetlenségi helyzetben volt, le is kellett volna mondania vagy köztisztviselői állásáról vagy képviselőségéről. Egyiket sem tette meg, azonban tudomásom szerint összeférhetlensége megszűnt azzal, hogy a munkahelye megszűntette vele a munkaviszonyt.

Ezen kívül még más képviselők is vannak szerintem összeférhetlenségi helyzetben. Feloldására vajmi kevés igyekezetet látunk.

Azonban a választási eredmények más kérdéseket is felvetnek. Ezek nem törvényi, csupán etikai kérdések. Már korábban is utaltam arra, hogy a választási eredmények szerint kellett volna megalkítani a különböző bizottságokat és megválasztani a bizottsági elnököket. Ez azonban nem így történt. Noha a Biatorbágyi Polgári Együttműködés Egyesület (Bipol) 40%-os eredményt ért el (ha a polgármestert nem vesszük figyelembe képviselőként, akkor 43%-ost), mégis a bizottságelnöki tisztségeknél az ösztisztviség 71,4%-át ők töltik be. A maradék 28,6%-ra is olyan függetlenek „futottak be”, akik szavazatukkal, magatartásukkal kimutatták „hűségüket”. (Lásd az 1. számú grafikon!)

Még érdekesebb a helyzet, ha önmagában vizsgáljuk az eredményeket. Ha az egyes csoportosulások eredményeit 100%-nak vesszük, vizsgálható, hogy ehhez képest hány százalékos a „hatalmuk növekedése”. Így például a hat Bipol-tag öt bizottságelnöki tisztelet tölt be és 13 bizottsági tagsági tisztelet. Ez százalékban kifejezve 83,3%, illetve 216,7%. Ugyanez az öt függetlennél két bizottságelnöki és hét tagsági tisztelet eredményezett, ami önmagában vizsgálva 40%, illetve 140%. A (polgármester nélkül számítva) két MKDSZ-es tag 0 bizottságelnöki és mindössze 2 tagsági helyet tölt be. Ez 0, illetve 100%. Az egy MSZP-s jelölt hasonló százalékos arányt mutat az egy bizottsági tagsági helyével. (2. számú grafikon.)

Mindez azt mutatja, hogy a Bipol az őket támogató függetlenekkel mindent visz alapon mindent besöpört, tekintet nélkül a választói akaratra. Ez nem egy demokratikus működést mutat, engem a parlamentáris diktatúrára emlékeztet.

Horváth Imre